Nogle steder skal det stadig være de kvalificerede, der skal skabe et erhverv ud af det, og andre steder har man ønsket, at der skal slækkes på det, og det er særlig på landet. Tiden er stadig ansat til 14 dage, men efter vort materiale har man ønsket en længere tid end de 14 dage. Man har slækket, fordi man kommer tilbage til det synspunkt, at husligt arbejde ikke betales som kvalificeret arbejde, og derfor må vi fastholde det standpunkt, vi altid har taget, at man skal tage en uddannelse, som det pågældende erhverv kræver af kvinden og ikke efter økonomiske eller politiske forhold. Vi får aldrig det husligt arbejde højnet i anseelse, hvis vi ikke nu ved denne lejlighed pointerer kravet om uddannelse. Jeg vil henstille, at vi holder fast ved det krav, vi har stillet.

Et andet spørgsmål er størrelsen af betalingen og hvilke retningslinjer, der skal være gældende for betalingen, og der har man fuldstændig overladt det til kommunerne. Det er nu D.K.s kredsformænds opgave at sørge for, at loven bliver udøvet på denne måde, og de, der administrerer loven, sørger for den bedst mulige kvalificerede arbejdskraft af erhvervet.

Inga Dahlsgaard sagde, det er rigtigt, som Margrethe Petersen fortalte, at hele spørgsmålet overlades til kommunerne, de skal stadig afgøre, om de vil indføre husmoderafløsere, men nu skal de også selv afgøre, om de vil beskæftige uddannede eller uuddannet arbejdskraft. Det er der, den store ændring i lovforslaget ligger, og det er meget usikkert, hvordan udviklingen vil forme sig. For byernes vedkommende er det afgørende, at uddannelsesspørgsmålet bliver fastholdt. For landet vil et krav om uddannelse vel føre til, at der ikke kommer husmoderafløsere. På landet er uddannelsen nok heller ikke så afgørende, man kender hinanden bedre, Der er mange vanskeligheder med husmoderafløsningen. Behovet for husmoderafløsere er så svingende. I en by som Nyborg svinger behovet fra 2 om sommeren til 24 om vinteren, så rent praktisk bliver det jo vanskeligt at have 24 uddannede for om sommeren kun at have brug for 2. Et meget vigtigt spørgsmål, som slet ikke har været fremme, er spørgsmålet om betaling til husmoderafløseren, eller rettere den refusion, der gives af staten. I øjeblikket refuseres 5/10 af staten, som eksempel kan nævnes at der i en by betales en uuddannet kr. 2,22 i timen, medens der betales kr. 2,68 for den uddannede, det vil sige, at der bliver en lønforskel på kr. 1000 mellem den uddannede og den ikke-uddannede ved fuld beskæftigelse. Hvis der ikke kommer et rimeligt forhold mellem refusionen til kommunernes betaling af uddannede og uuddannede, vil det være skæbnesvangert for hele husmoderafløsningen fremover. Det vil føre til, at husmoderafløsere vil blive kvinder, som kommunen vil give en vis beskæftigelse. Det bliver et beskæftigelsessynspunkt og ikke et spørgsmål om at finde de bedst egnede. Vi skulle rette en henvendelse til rigsdagsudvalget, der er nedsat vedr. behandling af loven i Folketinget.

Agathe Thirup. Med hensyn til refusionen er der altså ikke fastsat noget derom i lovforslaget. Med hensyn til byerne, der har svingende behov, vil det måske være godt for dem at have nogle uddannede husmoderafløsere og en reserve, der ikke er uddannet.

Hanne Budtz. Vi har sendt en henvendelse om at få foretræde for udvalget for at fremsætte vore synspunkter. Et spørgsmål er, om D.K. kan slække på kravet. Det er gang på gang kommet frem i kredsene, at det vil være at svække, hvis man gør forskel på kravene for by og land. Vi må have en vis vejledning, inden vi går til udvalget.

Lissie Elsass Fredericia mente, at D.K. skal fastholde kravet ud fra den opfattelse, at det andet desværre dog vil ske, og med hensyn til at have en reserve af ufaglærte, vil dette være vanskeligt. Med hensyn til 14 dages grænsen havde Lissie Elsass forstået, at det administreres forskelligt i de forskellige kommuner og gjorde opmærksom på, at kvindeligt fagforbund skulle